

20140921-MvS-Deel-1-4-Buitenaards-contact-is-werkelijkheid-3mrt2025

Deel 1-4 – 21 sep 2014 MvS

Heel hartelijk welkom allemaal. Ik ben heel verheugd, verrast gewoon. Het is juist de tijd nu om over dit onderwerp te gaan spreken, op elke manier en op elke wijze die er op dit moment mogelijk is. Dus ieders eigen waarheid.

Ik ben Martijn van Staveren, en ik ga vandaag een lezing geven, ik heb een deel 1 bedacht, vanuit mijn gevoel. Daar ga ik straks iets meer over vertellen. Ik ga gewoon starten met de spreuk van niemand anders dan Einstein. Iedereen kent hem vast wel.

Buitenaards contact is werkelijkheid

Spreuk van Einstein: Voorstellingsvermogen is belangrijker dan kennis. Waarom heb ik dat erbij gezet? **Het gaat ook daadwerkelijk om het voorstellingsvermogen.**

Voorstellingsvermogen, want dat is wel wat er van ons gevraagd wordt. Ons allemaal, niet om het verhaal van mij, want dat is een verhaal opzich, het is ook niet dé waarheid, het is gewoon mijn ervaring in dit leven en daarvoor, wat ik graag met jullie wil delen om te inspireren en te motiveren om ook met dit onderwerp mogelijk iets meer te gaan doen.

Voorstellingsvermogen is gewoon nodig, noodzakelijk, want als we dat niet hebben, dan is het een hele opgave, want we zullen dat op de reguliere wetenschappelijke wijze gaan bekijken en dan komen we misschien tot de helft van het verhaal.

Dus vandaar ook dat ik daar aangeef van voorstellingsvermogen is belangrijker dan kennis.

De inleiding

Het lijkt me heel logisch, ik ga iets over mezelf vertellen. Lijkt mij heel belangrijk, het is een serie van 4 delen, van 4, het hadden er ook 8 kunnen zijn, het kunnen er ook 50 zijn. Om het eenvoudig te houden, want het is al behoorlijk veel informatie, heb ik gewoon gevoeld om te gaan knippen en plakken in mijn eigen ervaringen, om het naar een bepaald platform toe te brengen waarop het en volgbaar is en begrijpelijk blijft. Dat is natuurlijk iets wat mijn uitdaging is, om wat ik vertel, dat het ook begrijpelijk is. Mocht dat niet het geval zijn, wees gewoon vrij om te zeggen "ik snap er helemaal niets van", dan leg ik het je gewoon uit, en dan ga ik daarop in.

Ik ben Martijn van Staveren, ik ben 40 jaar, ik woon in Franeker op dit moment, ben geboren in Amsterdam. Waarom vertel ik dat even erbij? ik wil een fundament leggen voor alle delen, zodat jullie ook wel weten waar deze informatie vandaan komt. Er zijn heel veel mensen die gelukkig hier al over spreken, en ik vind het zelf altijd interessant om te horen van; wie is deze persoon? Er zit ook een achtergrond bij, hoe komt dat allemaal zo? Dus vandaar dat ik dit ook vertel.

Wat is er allemaal aan de hand op dit moment in de wereld? Ongelooflijk veel. Het is juist de tijd om te gaan kijken met elkaar naar wat we met zijn allen kunnen

doen, op een positieve manier, wat ook lef en moed vergt van ons allemaal, om te gaan handelen, in een bepaalde situatie waarop de samenleving, samenlevingen op deze planeet, zich op dit moment verder ontwikkelt. We spreken natuurlijk over duizenden samenlevingen, want de samenleving hier steekt totaal anders in elkaar als dat we bijv in Italië gaan kijken, laat staan als we neerstrijken in India, dat is weer een hele andere realiteit.

Mijn motivatie is om te spreken over dit onderwerp, na vele vele jaren onderzoek, persoonlijk onderzoek, natuurlijk, heb ik gewoon zelf opgeslagen, van kinds af aan, om dat neer te zetten als een stuk startsein of misschien ook wel een stukje inspiratie van je eigen onderzoek.

We zien op dit moment dat er heel veel gaande is op de planeet. Zaken waarvan het soms lijkt dat wij totaal geen zeggenschap hebben, wat er eigenlijk ook helemaal niet eens toe doet, wat wij daarvan vinden, of dat we er überhaupt invloed op kunnen uitoefenen.

7.35

Ik zie al een hele tijd, en dat werkt ook samen met jullie allemaal, dat we wel degelijk invloed hebben. Dat wel wel degelijk zaken kunnen veranderen, maar hoe is altijd de hamvraag. **Want als ik het wel wil doen en in de rest van de staat doe ik het niet, waar blijft de actie dan?**

Daar zit ik zelf heel sterk in dat thema, niet om tot een actie over te komen of over te gaan, maar om andere mensen te inspireren. Want je kunt het alleen maar vanuit jezelf, iets ervaren, iets gaan doen.

Het was eigenlijk zo noodzakelijk voor mij om daar nu over te gaan spreken, dat ik eigenlijk niet anders kon. Ik had afgelopen 3 dagen ook alleen maar ontzettend gezweet, het was warm door de energie en dat betekent gewoon dat het klopt wat ik aan het doen ben. Dus daar ga ik gewoon lekker mee aan de slag.

Planeet aarde

We zien met zijn allen wat er allemaal aan de hand is op deze planeet. En natuurlijk ga ik zo naar het thema 'Buitenaards Contact', maar waar het werkelijk om gaat is hoe wij hier met elkaar op deze planeet leven, wat wij met elkaar doen.

We kunnen natuurlijk heel veel contact hebben met buitenaardse wezens, maar wij dragen de verantwoordelijkheid hoe wij op deze planeet leven. Hoe wij met onszelf omgaan, hoe wij klaarstaan voor andere mensen. Dan met name ook hoe wij de regie in onze eigen handen terughalen. Want we hebben eigenlijk weinig regie nog. Ik heb wel regie in mijn eigen woning, soms ook niet moet ik toegeven, maar dat is wel de enige regie die ik zo'n beetje heb. Zo lijkt het, want daar gaat het over.

Een radicale nieuwe koers

Het is absoluut noodzakelijk. Op dit moment is er zoveel gaande op de planeet, dat wij ons met zijn allen gewoon zorgen moeten maken op een positieve manier, omdat het zo niet langer kan. En we zien dagelijks nieuwsberichten, over de natuur

wat er gaande is, over het water, ook de hoeveelheden plastic. We hebben natuurlijk ook ontzettend mooie nieuwe uitvindingen gedaan om een en ander aan te pakken, maar het is dweilen met de kraan open, omdat we met zijn allen blijven doen wat we doen. Dus dat stukje besef brengt inzicht. Nu moeten we nog echt alleen maar handelen, en het moet niet, maar de natuur zegt, het moet wel. Want er gaan natuurlijk ook een heleboel dingen niet goed.

Kijk op dit moment rondom de aarde op wat er op dit moment allemaal aan de hand is, dan heb ik het echt niet alleen over oorlogen en nare toestanden, dat weten we allemaal, maar kijk ook naar heel veel andere zaken die op de achtergrond verdwijnen. Ik kan wel 100 voorbeelden opnoemen en jullie waarschijnlijk nog veel meer, van de problemen die er op dit moment zijn op planeet aarde.

Er zijn een paar kernproblemen, die heb ik hier gewoon even neergezet, zoals bijvoorbeeld dit: hongerdood. Wat heeft dit te maken met buitenaards contact? Heel veel! 1,2 miljard mensen lijden aan honger. Dat zijn maar getallen. Honger, dus geen eten, ook geen drinken, dan krijg je dit soort situaties. Een prachtig mooi mens, die hieraan vastzit. Is dat drama? Nee. Is dat realiteit? Ja. In deze realiteit waarin wij nu met elkaar zijn, is dat realiteit.

En daar kun je op heel veel verschillende manieren over denken, je kunt voelen van "ja dat is een karma voor iemand". Hoezo in deze positie op aarde te komen? Het ontslaat mij persoonlijk niet uit de verantwoordelijkheid om daar op mijn manier binnenin te gaan kijken wat mijn bijdrage daarin is en mijn rol.

11.28

Vijf miljoen kinderen en 4 miljoen volwassenen sterven per jaar aan hongerdood. Ze sterven omdat er geen eten meer is. 1,2 miljard mensen overlijden jaarlijks aan overgewicht, dan praat ik over de westerse wereld. Ik heb er ook beetje last van, ik heb te veel taart gegeten. Maar het gebeurt wel. Het zijn feiten die bij een soort zoals de mens op deze mooie planeet, feitelijk helemaal niet horen. En toch gebeurt het, al decennialang, duizenden jaren lang. Maar de manier waarop het nu gebeurt staat niet in verhouding tot de mogelijkheden die er liggen om het op te lossen.

En dat is een punt wat ik gewoon even naar voren breng. Het zijn motivaties bij mij om dit onderwerp in verband te brengen met grotere zaken die gaande zijn op planeet aarde en daarbuiten.

Armoede

80% van de bevolking leeft in armoede. Dat is maar een woord, maar wat is armoede? Er zullen ongetwijfeld mensen zijn die het weten, echte armoede, die dat hebben gezien, in een ander land of een ander continent. Als je dat niet hebt gezien dan denk ik en zo voelt het voor mij ook dat je dat eigenlijk gewoon niet kunt weten. Ook ik niet, ik ben nog nooit in een werelddeel geweest waar ik mensen op straat heb zien liggen van de honger. Ik ken wel genoeg mensen, die dat hebben gezien. En ik weet ook wat voor een impact dat op die mensen heeft gehad en nog steeds heeft.

Geen werkelijke belangstelling van het westen. We kijken ernaar, we maken wat geld over via het elektronisch bankieren, uit een bepaalde pot, en dat geld is gestort. En daarmee hopen wij dat het probleem wordt opgelost of verlicht.

Ontbossing

Heel groot probleem van deze aarde. Officiële cijfers en dan haal ik het woordje 'officieel' even tussen aanhalingstekens. Officiële cijfers bestaan natuurlijk helemaal niet, het is maar net wat ze ons willen vertellen wat er uit een rekensom is gekomen. Maar laten we zeggen dat het gemiddeld klopt. In 2060 hebben wij geen bossen meer op aarde. Dat betekent per definitie dat wij per 2060 einde beschaving hebben op planeet aarde. Het zijn gewoon cijfers van onderzoeken die er niet om liegen. Dat vind ik onthutsend.

Als mijn zoon van 12 die helemaal gek is op de natuur en vraagt: "papa hoe ziet het er later uit?", moet ik dan tegen zo'n jongen liegen? Moet ik dan zeggen: "joh er is niets aan de hand, we lossen het wel op". Of ga ik hem eerlijk vertellen wat de stand van zaken is? Nou, dat doe ik dus. En dat betekent geen drama, maar het betekent dat de nieuwe bevolking, de nieuwe generatie van deze planeet de juiste informatie krijgt om straks op het juiste moment vanuit het eigen bewustzijn te handelen.

En natuurlijk lijkt het wel eenvoudig om daarover te spreken, maar dat is het niet, want er gebeurt wel heel wat bij die kinderen hoor. Als je vertelt over 40 jaar, ongeveer 35-40 jaar, is het gebeurd, je hebt helemaal geen toekomst meer, dan klinkt dat natuurlijk als angstpraterij, want dat wordt mij wel eens aangewreven van dat is angstpraterij, maar het is wel een feit. En we kunnen het negeren, we kunnen zeggen: "nou ja, dat is allemaal onzin want waar je aandacht aan geeft, dat groeit". Dat klopt. Waar je geen aandacht aan geeft collectief, dat kan nog veel harder groeien buiten ons bewustzijn om. Maar daar komen we straks verder op.

15.06

Als jullie daar meningen over hebben of er iets over willen zeggen, ga je gang.

De zoektocht naar huis

Vorig jaar, 2013, in de zomertijd, ik heb een heel oud chaletje in Drenthe, dus daar gaan we vaak heen, loop ik met mijn zoon door de bossen. Hij zit op speciaal onderwijs, hij kan niet meekomen in de reguliere systemen en daar ben ik ook heel erg blij mee. Ik heb hem heel erg gepromoot om anders te denken maar wel vanuit wie hij zelf is, dus niet dat daar mijn blauwdruk op komt te liggen.

Hij is naar een andere school gegaan en hij heeft daar gewoon volledig aandacht voor zichzelf. Hij krijgt precies dat stuk onderwijs wat we in feite al onze kinderen horen te geven, laten we daar geen doekjes om winden.

Maar we lopen door de bossen en hij heeft de neiging, en dat doet hij dan ook, om allerlei dieren op te pakken, of dat nou kleine dieren zijn of grote dieren of het is een mier, of het is een paard, maakt ook niet uit, dan kan hij het niet tillen maar

raakt het aan alsof het een mier is. Hij heeft nergens angst voor gelukkig en dat deed hij dus ook met een kikker: "ja goh pap, mooie kikker, die neem ik mee naar huis". Nou ik zei: "dat is heel lief", en zulke gesprekken heb ik gewoon met hem, en ik zeg: "kan jij mij vertellen wat dan zijn huis is?"

"Ja, dat zijn huizen zoals ze hier leven, hier, dit hier, kijk bij die sloten, en dan ga ik het gewoon thuis namaken".

M: "Interessant, en hoe doe je dat dan"?

"Met alles wat ik weet, hoe deze kikker in het echt leeft, ga ik gewoon alles namaken in de tuin en dan weet die kikker eigenlijk niet dat ie niet thuis is, want het is toch thuis".

Nou prima, wel leuk gezegd natuurlijk, maar dat brengt wel, omdat ik voortdurend anders de belevingen sta, brengt dat dus een boodschap bij mij. Dus ik zeg: "nou goh eh dat is mooi dat je dat wilt doen, lief, mooi, doe dat maar. En als deze kikker nou op een gegeven moment zo slim wordt dat ie weet dat hij niet in zijn eigen omgeving is, hoe komt deze kikker dan weer thuis"?

"Nou dat hoeft niet, want daar komt ie nooit achter. Want ik bouw het zo dat hij daar gewoon nooit achter kan komen".

En dat is eigenlijk het thema waar het om gaat. En dat vond ik zo mooi dat hij me dat zo cadeau gaf en ik heb hem ook gezegd: "papa gaat dit gebruiken in een lezing" en dat heb ik ook eerder gedaan. Want dat is in feite werkelijk waar wij met z'n allen staan.

En dat is natuurlijk een hele grote bonte bewering die ik nu doe, maar die ga ik toelichten. En het zal absoluut niet lukken alleen maar vandaag, want vandaag doe ik een introductie over mijn ervaringen. Nogmaals, als fundament om te zien van wat ik heb meegemaakt en waar ik sta. Maar als ik het een beetje samenvat dan zeg ik van: hoeveel mensen zitten op dit moment in een omgeving die van huis uit niet onze omgeving is waar wij horen te gedijen?

En dan heb ik het niet over planeet aarde opzich, maar dan heb ik het meer over de valse structuren en over de valse systemen. Met het woord 'vals' bedoel ik gewoon dat het ons niet dient, alleen maar beperkt en voortdurend allemaal maar in overlevingsmechanismen verkeren.

En ik ken mensen die dat niet hebben, want die hebben miljoenen op de rekening en dat is mooi, want dan denk je van, nou dan heeft hij of zij daar geen last van... Nou ook, maakt dus helemaal niks uit. Dus dat is het verhaal.

We zitten met z'n allen in een omgeving die heel erg bij ons past en waarbij we ons eigenlijk heel erg goed voelen maar die van huis uit niet ons werkelijke thuis is. En dat is het allerbelangrijkste waar wij het over gaan hebben met elkaar.

Behoud en herstel van het oorspronkelijke aardse en menselijke potentieel
Hoeveel mensen kunnen nog voelen van binnen met emotie hoe mooi deze

prachtige planeet is? Wat wij aan geschenken hebben en schatten op deze prachtige aarde? Weinig zien we ervan, je moet wel aan de buis gekluisterd hangen van bijvoorbeeld Discovery Channel om de juiste afleveringen te zien om precies dat te zien waar het voor jou om gaat. Maar over het algemeen wordt er natuurlijk alleen maar onzin op de televisie verkondigd, behalve datgene wat we echt nodig hebben en dat is de vibratie dat wij voelen wie wij zijn.

Ik heb daar een filmpje over, puur alleen eventjes om te voelen waarom je hier vandaag zit.

Film

Daar gaan we. Dit filmpje ben ik uiteraard tegengekomen op het internet, er zijn heel veel filmpjes die op internet circuleren, en er zijn maar weinig filmpjes die mij persoonlijk kunnen raken omdat er vaak in elk filmpje een essentieel punt is waarvan ik voel van dat dat verstorend werkt in het filmpje. En dit prachtige filmpje vertegenwoordigd feitelijk met het gevoel waar wij met zijn allen op leven. Hoe zuinig wij mogen zijn op deze planeet.

En het is zo makkelijk om te zeggen, want ook ik stap straks gewoon weer in mijn oude volvo, en ik start ook de motor weer, en ik weet ook dat dat niet goed is voor de flora en fauna. Het gaat niet over het broeikas-effect, dat is een ander thema, maar ik doe daar dus ook aan mee.

Dus de uitdaging is: hoe kan ik dat omzetten in mijn leven? En wij zijn in feite allemaal bijen. We zitten gewoon in een bijencollectief, wij kunnen samenwerken.

UFO's

Meer dan 150 miljoen mensen zagen een UFO. Het is maar eventjes een getal. Het is een officieel getal wat vastgelegd is bij de Verenigde Naties, aan de hand van UFO-meldpunten. Dat zal dan een +/- getal zijn. Het is een getal overigens van 2010, oktober 2010, en dat zal inmiddels misschien verviervoudigd kunnen zijn. Ik kon de getallen niet terughalen, dus ik heb dat maar even zo gelaten.

150 miljoen mensen, dat is gemiddeld zeg maar de gehele totale oppervlakte van de VS. Je zou kunnen zeggen dat de hele VS en alle inwoners ooit een keer een UFO hebben gezien.

Wat is een UFO? Een UFO is natuurlijk een term van een nog niet nader geïdentificeerd object in de lucht of stilstaand (flying, niet stilstaand). Uiteindelijk is het een voertuig. Een voertuig dat zich op een bepaalde manier voortbeweegt wat wij vreemd vinden. Dat vinden wij bijzonder.

Het impliceert gigantisch heel wat, want bijvoorbeeld 50 miljoen mensen zijn of allemaal gestoord, of ze kunnen niet goed kijken. Het kan natuurlijk ook dat het iets classificeert wat iets totaal anders is, want dat is ook mij wel eens gebeurd, daar hoeven we niet moeilijk over te doen. Maar laten we zeggen dat er 100 miljoen mensen overblijven, dan nog wordt het onderwerp gewoon feitelijk

helemaal niet neergezet.

25.40

Dus we moeten met zijn allen op zoektocht naar dat onderwerp, via alternatieve media wat fantastisch is, dat we met zijn allen toch het onderwerp naar voren toe kunnen brengen. Maar het wordt gewoon weggelachen, je bent eigenlijk gewoon een aluhoedje, zo noemen ze dat op het internet als je daarover spreekt, want dan moet je toch op zijn minst wel gek zijn.

Nou gelukkig wordt de laatste tijd veel meer op de reguliere televisie wel aandacht aan gegeven, het is dan wel op een manier, op een wijze, waarvan je kunt afvragen van nou ja, is dit nou de enige manier waarop we dat kunnen toelichten?

Maar ik denk dan altijd van, nou, op het moment dat er dan toch zoiets besproken wordt, dan is het alleen maar positief.

Het is het grootste wetenschappelijke onderzoek op aarde. Er zijn meer dan 40.000 topwetenschappers betrokken bij het onderwerp buitenaards contact op allerlei lagen. Dat betekent van kwantumfysica tot paragnosten, het maakt eigenlijk niet uit, in de psychiatrie, in de economische wereld zitten mensen die daarmee bezig zijn, die daar echt op gericht zijn. Het is een gigantisch onderzoek.

Ik heb het onderzoek ook gevolgd afgelopen 30 jaar, ik ben daar heel erg mee bezig geweest en nog steeds natuurlijk, en mijn onderzoek is misschien nog maar net begonnen. En ik denk dat ik al heel wat te vertellen heb.

Het grootste onderzoek heeft in ieder geval aangetoond dat er op aarde objecten door de atmosfeer bewegen die op een manier zich voortbewegen die niet past bij de manier waarop vliegtuigen zich voortbewegen. En dat kun je natuurlijk ook weer uit elkaar trekken, je kunt zeggen, ja goed, het zijn ook vliegtuigen die wij niet kennen en die technologie aan boord hebben wat van aardse makelij zijn en dat klopt ook. Maar het neemt nog steeds niet weg dat er ongelooflijk veel gezien is wat absoluut niet te maken heeft met aardse makelij.

Ik loop even door een paar zaken heen voor de meeste mensen. Allemaal natuurlijk hartstikke bekend, nuchter, logisch ook. Wie heeft er voordeel bij de cover up, zo noem ik het maar? Waarom mag dat niet in de media komen, waarom wordt het weggelachen, waarom wordt er geen aandacht aan besteed? Als er in een grootse wereldse stad meer dan 100.000 mensen zijn, die vliegende objecten door de lucht heen zien gaan en die dimensionaal zien verdwijnen, waarom zien wij dat dan niet op televisie? Dat is toch spectaculair nieuws? Je zou zeggen, dat is toch fantastisch, om iets te laten zien, wat honderdduizenden mensen hebben gezien?

Nee dat komt niet op tv. We gaan het hebben over een heleboel andere dingen, behalve over dit soort belangrijke zaken. Maar waarom wordt er niet over gesproken, en dat is natuurlijk niet een eenduidig antwoord, maar er is een hele grote groep mensen op deze wereld die hele andere belangen hebben dan dat wij hebben, het staat hier ook op het plaatje het militaire industriële complex, met

andere woorden, militaire apparaat.

En dat is niet het militaire apparaat van wat wij kennen, dat is een militair apparaat wat al tientallen jaren geleden is opgericht, om de technologie na te bouwen, buiten het beeld om van de reguliere militaire industrie. **En dat zijn ook nog niet eens de black budget projecten waar iedereen over spreekt.** Het is heel zorgvuldig in elkaar gezet, om kennis achter te houden, ook buiten gewone wetenschappers, in de militaire industrie. En ik weet dat omdat ik ook mensen ken die werken in de militaire industrie. En ik weet ook dat zij zeggen van, wij denken ook dat het zo is zoals iedereen dat schrijft op complotwebsites, zoals zij dat dan noemen. Alleen wij kunnen dat niet nakijken want wij hebben daar de bevoegdheid niet toe.

Je kunt eigenlijk zeggen dat in ieder geval de media de eigenaar lijkt te zijn van, nou ja, de waarheid, informatie, laat ik het maar informatie noemen. De media is eigendom/eigenaar van wat wij te horen krijgen. Dat lijkt heel normaal tegenwoordig. Als iemand mij iets vertelt over een bepaalde gebeurtenis op de televisie, dan neem ik dat zonder meer aan.

Ook ik weet dat dat niet klopt, maar toch neemt mijn geest dat gewoon aan, dus het werkt gewoon nog steeds. Ik betrap mij er zelf wel eens op dat ik een gesprek heb met iemand en dat ik toch, ondanks alles wat ik heb meegemaakt en nog meemaak, ook wel informatie doorkopieer naar een ander, wat ik niet heb kunnen verifiëren. Dus ik doe gewoon mee. Dus het werkt he, het systeem.

De conclusie is wat mij betreft dat wij dus in een soort opgedrongen gecreëerde realiteit leven. De realiteit die wij zelf niet kunnen staven, gebeurtenissen die er zijn gebeurd en nog steeds gebeuren. In feite hebben wij helemaal niks te zeggen over de realiteit waarin wij zogenaamd zouden moeten leven. En dat hoeft ook eigenlijk niet, als we dan maar wel de regie hebben over ons eigen leven, binnen ons eigen domein, ons thuis, ons werk. Daar schort het vaak ook aan.

Dus de vraag is: wat mogen wij dan niet weten? Waarom worden wij dom gehouden? De meest gestelde vraag die ik via het internet krijg is: bepalen wij zelf de uitkomst? Dat is natuurlijk een hele interessante vraag, want dit komt in alle aspecten terug.

In welke, hoe zal ik het noemen, in welk opzicht je ook naar dit onderwerp kijkt, bepalen wij wel zelf de uitkomst. Maar in het stadium waarin wij nu zijn niet. Wie is dan wij? Dat is ook een hele goeie. Ja, die kun je op heel veel verschillende manieren neerzetten.

Het is heel belangrijk voor de mensen waar ik een presentatie voor geef, vanaf 2010 geef ik presentaties, en deze is gewoon totaal anders, wat ik wel iedere keer tegenkom is dat mensen geen besef hebben van de afstanden waar we eigenlijk leven.

Wij weten wel dat we een planeet zijn, en dat we op een planeet wonen, en we weten ook wel dat er een maan is, we weten ook dat er een zon is, dat we in een zonnestelsel zitten. Dus ik ben op zoek gegaan naar een filmpje op het internet,

maar voor de mensen die daar nog niet eerder op die manier naar hebben gekeken, toch even een stukje onderwijs krijgen op een leuke en prettige manier hoe dat in elkaar zit en wat een sterrenstelsel is. Het duurt maar een paar minuten, ik heb 2 filmpjes en daarna ga ik echt starten met het onderwerp vanuit mijn eigen ervaring. Dit is even van belang om ook een stuk fundament te leggen hoe groot alles is. Het is ondertiteld dankzij een goede vriend van mij.

Filmpje (?)

Ik vind het wel fijn dat iedereen het filmpje heeft kunnen bekijken. Waarom vind ik het zo belangrijk, ik ben zelf jarenlang geobsedeerd geweest door de sterrenkunde, is ook logisch, door alles wat er gebeurd is, en wat ik weet wat er allemaal gebeurd is voordat ik geboren werd. Maar het allerbelangrijkste is dat wij een besef krijgen van hoe immens groot het universum is. En dat is dan eigenlijk alleen nog maar bekeken vanuit ons oog wat wij nu kunnen zien. Dus vanuit het lichtspectrum vanuit ons hoofd, onze hersenen nu kunnen omzetten in een beeld. Net als een arend daarnaar kijkt, dan ziet hij iets heel anders, want die kijkt infrarood, dat is weer een totaal ander filmpje, zo even simpel gezegd.

Het is ongelooflijk waar wij ons met elkaar bevinden. Het is een uitzooming van het zonnestelsel, een uitzooming van het melkwegstelsel, dus het is eigenlijk een spiraal melkwegstelsel. Honderd miljard sterren wordt er gezegd, inmiddels is bekend geworden dat er meer dan vierhonderdentwintig miljard sterren, oftewel zonnen in ons eigen sterrenstelsel aanwezig zijn.

En daarvan moet minimaal volgens de wetenschappers 15% een aarde bevatten die gelijk is aan die van ons.

Nou dan denk ik dat we bevestigd hebben dat het mogelijk is, dat er in ons eigen sterrenstelsel gewoon leven is. Op een ouderwetse rekenmethode zeg maar.

Dit is een stukje universum wat alleen maar in een deel van het universum aanwezig is, dus misschien, een beetje in getallen uitgelegd, misschien is dat 1% van ons deel van het universum. En al die clusters die bij elkaar honderden sterrenstelsels bij elkaar houden, daar is NASA en dat moet toch ook wel even gezegd worden, want we schelden wel eens op NASA, maar natuurlijk is dat ook onderverdeeld in heel veel verschillende lagen waar ongelooflijk veel mensen op hun wijze een enorme bijdrage levert tot inzicht van het universum. En deze mensen hebben d.m.v. laserspectrumlasers hebben ze die clusters, hebben ze die bij elkaar weten te brengen, driedimensionaal, en dat deel waar wij in leven, dus waar we net in uitgezoomd zijn, dus al die clusters bij elkaar, hebben ze driedimensionaal beeld van gemaakt.

En dan heb ik nog een tweede filmpje om even te laten zien hoe alles in elkaar gevlochten zit.

40.15

En waarom ik dat laat zien heeft ook te maken, ook in de delen hierna, hoe ons

brein functioneert. Dus het is echt belangrijk.

Filmpje 2

In dit filmpje kun je zien hoe ons heelal eigenlijk multidimensionaal is opgebouwd. Het is moeilijk om dat op een plat scherm te laten zien. Maar het is in ieder geval heel belangrijk.

Ik heb een heel apart verhaal. Ik weet dat ik het voorstellingsvermogen waar Albert Einstein het over heeft, ga oprekken bij jullie. En bij vele mensen waarschijnlijk ook niet. Maar ik val maar gewoon met de deur in huis.

Voordat ik werd geboren weet ik dat ik naar de aarde zou komen. En dat is een verhaal wat ik eigenlijk al jarenlang met mensen deel die mij kennen. Maar het is wel een verhaal wat ik altijd heb weggelaten uit de lezingen. En toch moet ik het gaan zeggen. Om te bekrachtigen wat mijn verhaal is. En dan ook te bekrachtigen voor die mensen die ook voelen dat hij of zij ook zo'n soort gelijke ervaring weet te herinneren.

En dat hoeft niet altijd mentaal te zijn in je herinnering, het kan ook in je gevoel zijn. Beter nog is je gevoel, want je gevoel liegt eigenlijk nooit.

Ik werd geboren op 30 oktober 1973 in Amsterdam in het Vue ziekenhuis, en ik weet dat ik daarnaartoe ging vanuit een wereld die totaal verwoest is. Dat klinkt behoorlijk heftig, maar dat is ook de reden dat ik hiernaartoe ben gegaan. Ik ben met een blauwe lichtstraal naar de aarde gebracht, en ik kwam bij mijn moeder in de buik met een enorme klap. En ik heb er heftige discussies over gehad, eenzijdig vanaf de andere kant en vanaf mijn kant geen discussie, dat dat niet mogelijk is volgens allerlei leren, dat kan niet omdat je ziel is al eerder aanwezig etc.

Dit is gewoon wat mijn ervaring is, wat ik heb meegemaakt. Ik kwam in het lichaam terecht van mijn moeder, en op het moment dat ik daarin terecht kwam, werd het volledige bewustzijn wat mijn werk zou zijn hier op aarde, werd ik eigenlijk helemaal in elkaar geperst, zo voelde dat. Ik werd eigenlijk als een kaasschaaf in elkaar gedrukt, ik werd als een worst in elkaar gedrukt en met een kaasschaaf werden er lagen van mij afgehaald omdat het er anders niet in zou passen. Zo moet ik het maar gewoon omschrijven.

En op het moment dat ik die indaling had bij mijn moeder, wist ik ook direct dat ik ook de kans zou hebben om terug te gaan. En ik twijfelde, of ik werkelijk zou teruggaan, of dat ik zou blijven. En wat was die twijfel? De twijfel is simpel omdat ik weet dat het gewoon niet een eenvoudige opgave is, om te spreken over dit onderwerp. En niet alleen naar buiten toe, maar ook juist in deze tijd. Want we komen steeds een heftigere periode tegen, de dualiteit in dit stuk wordt steeds groter, de gevechten worden steeds groter. Maar die gevechten vinden niet bij ons plaats mensen, maar bij de mensen die dat niet willen snappen of er niet voor open willen staan. Of om hun motiverende redenen daar niet naar willen kijken. En dat is ook goed, het is nooit mijn bedoeling om andere mensen mijn verhaal op te dringen.

Ik ben gebleven, ik ben niet teruggegaan, maar ze hebben me er wel heel snel uit moeten halen, want mijn hartslag viel weg. Dus ik ben eruit gegaan en ik ben op een normale manier wel geboren, dus niet via de keizersnee en ja wat er eigenlijk gebeurde was heel simpel, ik weet vanaf mijn 3e levensjaar, de eerste 3 jaar had ik flarden, maar vanaf mijn 3e levensjaar weet ik heel goed wat er allemaal gebeurde.

We woonden in Amsterdam en wat er gebeurde was eigenlijk heel vervelend voor de familie, we werden lastiggevalen door energieën. Dat waren energieën die helemaal niet lastig leken, maar wel zich heel lastig gedroegen. En dat waren lichtflitsen. Je had daar lichtflitsen en ik was daar als kind gewoon bang voor. Ik weet nog heel goed dat ik door de kamer heen struimelde eigenlijk over mijn knietjes heen, op zoek naar een plek die veilig was. Ik was heel bang in dat huis. En waarom was ik bang? Omdat ik wist dat ze mij zochten. En wie is nou ze?

Ik was bijna 4 jaar toen mijn vader, bij Philips werkte hij, was ingenieur, en kon een baan krijgen in Leeuwarden dus hij ging verhuizen en nam zijn gezin mee. Yes, want dat bracht mij heel veel goeds, want dat komt in een ander deel nog terug, maar als we praten wat er allemaal in de grote steden gebeurt dan, nou, vind het pittig voor degenen die in de grote steden wonen, vind ik echt pittig. Maar dat is een heel ander thema wat er wel bij hoort.

We zijn verhuisd naar Franeker, en tijdens deze verhuizing werd natuurlijk ontzettend veel heen en weer gereden. Mijn ouders hadden niet veel geld om voor 1 keer een grote vrachtauto te huren, dus dat ging eigenlijk in etappes. We reden ook vaak 's avonds laat reden wij terug, want ja goed, we aten bij familie, en 's nachts begonnen die lichtflitsen ook op de terugweg, dus wij reden toen over de afsluitdijk bijvoorbeeld, daar gebeurde heel veel.

Ja wat gebeurde daar? Enorme lichtflitsen.

Vraag: zagen jouw ouders de lichtflitsen ook? Of zag jij ze alleen?

M: nee, het gebeurde gewoon dus wij zagen het allemaal. En ik heb ook een zus, 2 jaar ouder. We reden dan over de afsluitdijk naar huis, en er gebeurde gewoon heel veel bijzondere dingen, lichtflitsen, grote lichtobjecten en dan werden we gewoon tot stilstand gedwongen en ik wist gewoon dat ze voor mij kwamen, dus ik was hartstikke bang als kind en ik gilte het uit. We werden eigenlijk letterlijk uit de auto gehaald, op een manier die niet pijn deed, maar het gebeurde wel, dus we werden eigenlijk uit de auto gelift met onze lichamen en al, dus zo werd de auto ook meegenomen en aan de zijkant neergezet, en dan werd ik aan boord gebracht van een voertuig. Een ruimte noemde ik dat als kind, want ik was me helemaal niet bewust op dat moment dat het een voertuig is.

Het was het begin van een ontstellende reeks ontvoeringen. Laat ik het woord ontvoeringen maar wel gebruiken, alhoewel dat in heel veel opzichten ook niet klopt, maar het is wel het meest kenbare woord in het verhaal. Ik werd ontvoerd en ik werd meegenomen en ik werd enorm onderzocht door wezens die met mij niet op een manier omgingen waarvan ik vind dat ik dat had verdiend.

Ze waren op zoek in mijn systeem, in mijn lichaam. Ik heb hier ook even een

plaatje bij. Ze waren op zoek naar informatie in mijn lichaam, ik werd eigenlijk uit elkaar gehaald en dat begon dus zo op mijn 4e jaar en dat eindigde zo gemiddeld rond mijn 12e/13e jaar.

Dus ik heb een afschuwelijke jeugd achter de rug op dit gebied. Dit gebeurde dus niet alleen als ik over de straat reed maar het gebeurde dus dagelijks, ook thuis.

Dus ik was een pittige vervelende klier thuis, omdat ik gewoon niet met dit onderwerp, ja, ik kon er gewoon niet echt over praten. Ik vertelde het mijn ouders wel, mijn moeder begreep het, mijn moeder die wist zich ook altijd veel van de ervaringen te herinneren. We kwamen elkaar ook een keertje tegen in zo'n voertuig, toen wij weer terugkwamen en dat ze huilend aan het bed zat en zei van lieve schat, je hebt gelijk, het is echt zo. Ze had een enorme erkenning voor mijn verhaal.

Maar goed, dat ging dus gewoon zo door en het was behoorlijk heftig. Ik voelde ook als het eraan kwam, net voordat het ging gebeuren merkte ik dat het ging plaatsvinden. En hoe merkte ik dat? Ik zag hele subtiele veranderingen in wat ik waarneem.

Ik ben dus geboren met een ... ik zie allemaal kleuren, ik noem het ook wel eens aura's, maar het zijn bij mij niet alleen aura's, maar ik zie veel meer dan alleen aura's.

Ik zie objecten in de lucht die ik dan maar gewoon neger omdat ik daar niet altijd wat mee kan. Ik zie golflengtes, ik zie lichtspectra die ik in feite niet zou moeten zien, wat ik zie, in feite dan wel weer zou willen zien, heb ik gewoon meegenomen.

En ja, dat is een enorme gunst geweest, want dat was voor mij een pijlstok om te ervaren wanneer er iets ging gebeuren. Wat gebeurde er? Ik noem het maar even simpel, ik loop op straat en dat gebeurde gisteravond ook nog, dat ik mijn hondje uitlaat en dat gebeurde als kind ook, ik zie subtiele veranderingen, ik zie bladeren op de grond liggen, in het donker liep ik gisteravond, ben ondanks alles niet bang, en die blaadjes die gaan licht geven en ik zie dat die blaadjes licht geven en ik kijk daar gewoon naar en ik zie dat die blaadjes energie worden. Ze gaan wandelen, ze gaan lopen dus is echt magie. Dan weet ik dat er in het tijdframe waarin ik leef, in mijn bewustzijnmatrix wat met mij betrekking heeft, dat er inbrekers zijn, zo noem ik het maar eventjes, er wordt eigenlijk gepoogd in mijn systeem binnen te dringen.

Nu ben ik daar heel goed tegen beschermd, beter gezegd, niet door een ander, maar door mezelf, geleerd met andere wezens, maar toen als kind kon ik dat nog niet. Logisch, ik wist wel dat ik mijn zeggenschap niet hoefde weg te geven. Met andere woorden, het kondigde zich aan. De tijd liep ook niet meer goed, bijvoorbeeld ik ging 's avonds naar bed, ik word wakker, en het is 's middags. Dus ik stap uit mijn bed, ik kom beneden, mijn ouders zitten beneden en vragen mij, waar kom je vandaan, waarom heb jij je pyjama aan? Ik raak helemaal in de war in een soort, alsof je heel lang in een draaistoel hebt gezeten, dat gevoel krijg ik in mijn hoofd, dus een hele rare duizeling, en ik val flauw en vervolgens word ik weer

opnieuw wakker. Het zijn eigenlijk scènes uit een film. Het is ook een film. Zo ging dat.

En dat was pittig, want ik raakte soms echt de draad kwijt. Ik kon op school gewoon niet meekomen, ik deed mijn uiterste best, ik hield mijn mond dicht en ik vertelde mijn vader dat ik werd lastiggevalen door allerlei mensen in het huis en dan ging hij door het hele huis heen van oeh boze mannen... Er zijn geen boze mannen, zie je wel? En dan haalde hij alle gordijnen weer open en dan wist ik van man, stel je nou niet zo aan, jij snapt helemaal niet wat ik bedoel. En dat was heftig. En dit is een episode van wat echt voorafgaat. Ik wist wie deze wezens zijn.

Ik heb een slide gemaakt: beïnvloeden. Belangrijk om te vertellen dat de ontvoeringen overal doorgingen, zowel fysiek dat andere mensen het ook zagen, maar ook dat mensen inbraken in mijn energielijnen. **Degenen die dit doen zijn meesters in kwantumfysica en tijdsmanipulatie. Ze kunnen feitelijk gewoon eventjes het filmpje op stil zetten, beter gezegd, zij kunnen sneller hun film laten lopen waardoor wij niet opmerken wat erachter gebeurt in een split of a second.**

Zo loop ik op straat en dan heb ik in 1 keer een hele ervaring van 2 uur lang op een hele andere plek. Dat moet ik zien te processen, dat moet ik verwerken. Dat is een verhaal wat een ander denkt, die moet naar een psychiater. Overigens zijn psychiaters hiervan op de hoogte.

Wat ook heel veel gebeurde was dat ze zich manifesteerden via de ogen van andere mensen of via de materie. Ik zal een voorbeeld noemen: ik deed mijn uiterste best om gewoon lekker te gaan slapen als kind. Ik kon eigenlijk niet meer slapen, elke avond was voor mij een ramp. Dus mijn moeder, weet ik nog heel goed, slaapkamer naast mij, en dan was het in de avond luisterde ik altijd mee met Sonja Barend, want op die toon van Sonja Barend kon ik slapen, want ik wist, als Sonja Barend op tv is, dan ligt mijn moeder ook in bed en dan is het fijn.

Ik heb haar laatst op televisie gezien en dan wordt dat gevoel toch weer getriggerd in mijn systeem. Wat er gebeurde is dat ze zo slim zijn, ik had gordijntjes, waar allemaal plantenstengels op stonden, van boven naar beneden, en die plantenstengels die gingen gewoon leven. Ik was gewoon klaarwakker, ik kijk naar die planten, naar die gordijnen en die stengels gaan gewoon leven. Die gaan bewegen, heel langzaam. Dus het is net een soort sprookjeswereld waar je in zit. En uit die planten komen dus armen en ineens zie ik armen voor me en staan ze naast mij.

En zijn het dan afschuwelijke wezens? Nee, helemaal niet. Om de wezens opzich was ik helemaal niet bang. Ik was bang om dat buiten mijn bevoegdheid om er inbreuk werd gepleegd op mijn soevereiniteit. Op mijn beslissing of ik wel of niet iets wilde.

Maar goed, ik wist als kind, dat ze gaan zoeken hoe ik hier ben gekomen. En ze gaan zoeken hoe ik de andere informatie heb meegenomen.

Het kloonprogramma

Nou dat is ook een verhaal opzich. Hier hebben jullie vast wel eens over gehoord he, over buitenaardse klonen. Ik ben betrokken geraakt, ik werd eigenlijk gebruikt voor het programmeren, ze waren op zoek in mijn DNA en de stoffen, niet eens mijn DNA maar nog op een dieper niveau hoe ze mijn lichaam konden conserveren voor een langere tijd. En dat was een afschuwelijke test, daar ben ik ook echt behoorlijk door gewond geraakt. En ik heb 3 weken lang met een hele zware nekblesure heb ik in mijn bed gelegen, dat ze ook in het ziekenhuis niet wisten wat het was. En daar heb ik nu nog steeds wel eens af en toe last van. Dus ze hebben daar gewoon beschadigingen toegepast dus ze zijn niet altijd even subtiel en absoluut niet zijn alle dimensionale buitenaardse levensvormen altijd heel voorzichtig met ons. Komt misschien wel omdat wij ook niet zo voorzichtig zijn met onszelf.

The key code

Zo noem ik het.

De onderzoeken waren echt voornamelijk gericht op het hartsgebied, alhoewel ze mijn aandacht altijd probeerden af te leiden, alsof het om iets anders ging.

De onderzoeken die werden eigenlijk op een hele brute manier uitgevoerd, ik kreeg behoorlijke onderzoeksapparaten in mijn neus, die werden gewoon dwars door mijn schotjes heen gebroken, in mijn navel, ik werd met bloedende navel wakker. Maar ook had ik afdrukken op mijn lichaam en ik heb ook littekens op mijn knieën, omdat daar gewoon biometrische systemen zijn aangebracht. En dat is iets wat mij behoorlijk gefrustreerd heeft, dat ik daar niks aan kon doen.

Maar ook als ik gewoon helemaal niks wist wat er was gebeurd en ik gewoon wakker werd met allemaal handafdrukken op mijn lichaam. Ik zat vaak helemaal onder met handafdrukken met van die lange vingers. Helemaal rood, ik was verbrand, voor en achter, dus ik ben vaak gillend wakker geworden. Leuk he? Leuke lezing? We komen bij heel veel verschillende lagen. En het is absoluut niet alleen maar kommer en kwel, het gaat natuurlijk om een geheel groot goed om wie wij zijn. Veel mensen willen daar niets over horen omdat ze er zich ongemakkelijk bij voelen en dat is ook te begrijpen.

En dat is ook mijn overweging geweest om dan maar een halve lezing te geven. Precies datgene waar mensen zich gemakkelijk bij voelen. Totdat ik 40 werd, en toen kwam ik tot mijn verstand. En dat verstand en mijn gevoel zeggen mij dat ik de mensen niet kan bereiken als ik niet alles vertel wat er te vertellen is. Dat betekent ook de minder leuke episode.

Ik was een behoorlijke dwarsligger in de onderzoeken. En ik was niet alleen, ik ben vaak naar grote ruimtes gebracht, waar heel veel verschillende tafels waren en dan denken wij aan tafels zoals wij dat hier op aarde kennen maar het is natuurlijk iets anders. **Dat waren zeg maar vloeibare mechanische vloeibare tafels**, waarop ik werd neergelegd, en die tafels vormden zich naadloos aan mijn lichaam. Die gingen zowel onder mij door als om mij heen. Wat er gebeurde was dat ik onder een soort

hypnotische sessie werd gebracht, ik was volledig bij bewustzijn zoals ik hier gewoon ook met jullie sta, en in deze hypnotische sessie probeerden ze in mijn mind te komen, mijn gedachten en wie ik ben, wat mijn herinneringen zijn, wat mijn werk hier is.

Dat ging ze heel goed af. En daar was ik ook onvoorstelbaar bang voor. En toch op het juiste moment wist mijn mind hoe ik ze eruit kon krijgen. En daar begint eigenlijk de hele episode van wat er allemaal erna uit is voortgekomen, want wat ik deed, was namelijk mijn goddelijkheid oproepen op het moment dat ik feitelijk bijna verloren was. En ik deed dat, en dat kan ik niet met woorden beschrijven, maar ik wil dat ook later in een mogelijke training omzetten, om dat mensen te kunnen laten voelen want dat kunnen we allemaal heel simpel, maar simpel is het niet, maar we kunnen het wel ervaren dat we die wezens uit ons systeem weg kunnen krijgen.

Het was een heel pittig gevecht en het werd ook echt een gevecht. Dat was een gevecht op leven en dood, en om het maar even uit te drukken, ik was aan de winnende hand. En dat betekende dat hele platform van mijn ontvoeringen naar een intensievere level werd gebracht omdat het scenario wat zich afspeelde zoals het zich op dat moment afspeelde, dat dat een scenario is, wat eigenlijk alleen maar voor mensen bedoeld was die zich niet konden wapenen. Dat is mijn conclusie achteraf. Kan het fout hebben, maar dat is de conclusie die ik er nu uit heb getrokken. Wat ze deden was mij op een gegeven moment feitelijk aan de donkere krachten die achterin zitten, dus opdrachtgevers...

Aan de rest wordt nog aan gewerkt.